

KADYLESKIER (1) *sb m*

kadyleskier, [kadiliskier].

N pl k(a)dyl(e)ski(e)rowie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Tytuł dwóch najwyższych sędziów – kadich w Turcji osmańskiej: Ssyela sye theras smyenyelo Wthurczech obyczayow, czo bywalo pyerwey yedno trzy Basche theras ych fzełcz y dwa kadylyeskierowie alias Biskupy a yeden drugiego sye strzeze LibLeg 9/54; [tam w jednej stronie od kąta siedzą baszowie sześć, a po drugiej stronie [...] siedzą dwa kadiliskierowie, to jest duchowni OtwinWypis 187.]

Cf **LESCHERCHADY**

ZCh